КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 10.12.2008
COM(2008) 839 окончателен

2008/0234 (CNS)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването, от името на Европейската общност, на Споразумението за сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването, от името на Европейската общност, на Споразумението за сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси

(представена от Комисията)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ОСНОВА НА ПРЕГОВОРИТЕ

В контекста на преговорите с Княжество Лихтенщайн относно асоциирането му към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген[1] стана очевидно, че конкретните изчерпателни преговори с Лихтенщайн относно борбата с измамите биха могли да разглеждат факта, че според националното право на Лихтенщайн е изключена правната помощ за някои специфични престъпления във връзка с данъци, митници или нарушения на разпоредбите за външната търговия. По тази причина Комисията представи предложение за мандат за преговори за споразумение между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн от друга, за борба с измамите и всяка друга незаконна дейност във вреда на техните финансови интереси.[2]

Преговорите бяха водени от Комисията, след като беше упълномощена за това от Съвета на 7 ноември 2006 г.

Комисията спази изцяло приложените към решението на Съвета указания за водене на преговори, като взе предвид по-специално позицията на Лихтенщайн като финансов център, интегрирането му в ЕИП, настоящото право на Общността и предвидимото бъдещо развитие в областта на сътрудничеството, обхващащо всички финансови интереси и по-специално областта на данъчното облагане.

Изчерпателният подход на преговорите е отразен в член 7 и член 25 от споразумението, където се казва, че по-благоприятните разпоредби на двустранните и многостранните споразумения между страните не се засягат от разпоредбите на споразумението, по-специално що се отнася до споразумението между Европейската общност и Княжество Лихтенщайн, което предвижда мерки с равностоен ефект на предвидените в Директива 2003/48/ЕО на Съвета относно данъчното облагане на доходи от спестявания под формата на лихвени плащания[3] (споразумение с Лихтенщайн за данъците върху спестяванията).

Административното сътрудничество е разработено в съответствие със стандартите на Конвенцията за взаимопомощ и сътрудничество между митническите администрации[4] (Конвенцията „Неапол II“) и по Директива 77/799/ЕИО на Съвета от 19 декември 1977 г. относно взаимопомощта между компетентните органи на държавите-членки в областта на прякото данъчно облагане.[5] Разпоредбите относно изплащането на вземания са вдъхновени от Директива 76/308/ЕИО на Съвета от 15 март 1976 г. относно взаимопомощта

---

1 Решения 2008/261/ЕО и 2008/262/ЕО на Съвета от 28 февруари 2008 г., ОВ L 83, 26.3.2008 г., стр. 3.

2 Документ на Съвета 12977/06.

3 ОВ L 379, 24.12.2004 г., стр. 84.

4 ОВ C 24, 23.1.1998 г., стр. 2.

5 ОВ L 336, 27.12.1977 г., стр. 15.

при изплащането на вземания, произтичащи от операции, представляващи част от системата за финансиране на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, както и от селскостопански такси и мита.[6]

Разпоредбите относно съдебното сътрудничество са вдъхновени от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген[7], Конвенцията относно взаимопомощта по наказателни въпроси между държавите-членки на Европейския съюз[8] (Конвенцията за взаимопомощ в ЕС) и протокола към Конвенцията за взаимопомощ в ЕС[9].

Преговорите приключиха на 27 юни 2008 г. Във връзка с това Комисията представя на Съвета приложените проекторешения за подписването и сключването на споразумението от името на Европейската общност.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПРЕГОВОРИТЕ

2.1. Незаконни дейности във връзка с търговията със стоки и услуги

Първостепенната цел на споразумението е да допълни предвижданото асоцииране на Лихтенщайн към Шенгенското пространство с тези разпоредби в областта на административната и съдебната помощ на правото на Общността, които понастоящем не са обхванати от ЕИП и от правото на Шенген, но които са необходими, за да може всяка от страните да предостави пълна помощ по борбата с измамите и всички други незаконни дейности, включително митнически и непреки данъчни престъпления във връзка с търговията със стоки и услуги. Във връзка с това, за модел послужи споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки и Конфедерация Швейцария за борба с измамите и всички други незаконни дейности, които засягат техните финансови интереси[10] (Споразумението с Швейцария за борба с измамите). Тази цел беше постигната, а именно защото уговореното споразумение позволява:

- административна помощ и помощ в изплащането на вземания, включително за незаконни действия, засягащи безвъзмездните средства и обществените поръчки, които понастоящем не са обхванати от Споразумението за ЕИП,[11]

- съдебно сътрудничество, включително избягването на данък върху добавената стойност, по-специално позволяващо претърсване и изземване и достъп до банкова информация, които като такива не са предвидени от асоциирането на Лихтенщайн към Шенгенското пространство, като се има предвид, че Лихтенщайн е декларирал изрично, че данъчните престъпления, които се разследват от неговите власти, не могат да водят до обжалване пред съд, който, наред с другото, разглежда и наказателни дела.

---

6 ОВ L 73, 19.3.1976 г., стр. 18.
7 ОВ L 239, 22.9.2000 г.
8 ОВ C 197, 12.7.2000 г., стр. 3.
9 ОВ C 326, 21.11.2001 г., стр. 2.
10 Документ на Съвета 12352/04.
11 ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 171.

2.2. Измами във връзка с преките данъци

Участието на Лихтенщайн в ЕИП и предвижданото придържане към правото на Шенген оправда третирането и на незаконни действия, засягащи всички форми на данъчно облагане, включително преки данъци, от самото начало на преговорите. Все още обаче е налице разлика в третирането на преките данъци във връзка с другите свързани с търговията налози като мита и непреки данъци. Разликата се дължи на по-малко напредналата интеграция на законодателството на Общността и правото на Европейския съюз в областта на преките данъци.

Друга цел на споразумението е да гарантира, че Лихтенщайн ще предостави административна и съдебна помощ в борбата с измамите във връзка с преките данъци извън и освен това, което се предвижда в споразумението с Лихтенщайн за данъка върху спестяванията. В това отношение споразумението е иновативно, доколкото досега Лихтенщайн отказваше всякаква помощ във връзка с измами, засягащи прякото данъчно облагане, и защото това е първото споразумение, което се договаря на европейско ниво и обхваща всички форми на данъци. Споразумението е по-широко в обхвата си в сравнение с модела на Споразумение за борба с измамите с Швейцария, тъй като води до това, че Лихтенщайн ще започне да предоставя помощ в борбата с измамите в прякото данъчно облагане в съответствие с европейските стандарти. То позволява:

- административна помощ за измами (свързани с документи) по отношение на преките данъци при същите условия, както тя се предоставя в държавите-членки съгласно законодателството на Общността, което ще позволи бъдещите реформи и увеличаването на помощта в рамките на Европейската общност да бъдат интегрирани в споразумението посредством Съвместния комитет,

- помощ при изплащане на вземанията за измами (свързани с документи) по отношение на преките данъци при същите условия, както тя се предоставя в държавите-членки съгласно законодателството на Общността,

- съдебно сътрудничество за измами (свързани с документи) по отношение на преките данъци, включително претърсване и изземване и достъп до банкова информация, които понастоящем не са обхванати от асоциирането на Лихтенщайн към Шенген.

По отношение на помощта за фондации и други форми на инвестиции, които са под контрола на довереник и при които основателят и собственикът — бенефициер на фондацията не са публично регистрирани, страните по споразумението трябва да използват всички свои правомощия за информация и контрол, за да отговорят на искане за помощ под формата на обмен на информация. В съответствие с член 11, параграф 2 фактът, че информацията е притежавана от довереник, не засяга приемането на искане за помощ, в резултат на което данъчните органи на запитаната страна по споразумението при необходимост ще получат нужната информация от довереника, който като стопански оператор ще бъде задължен да сътрудничи, както е посочено в член 19.

3. РАЗПОРЕДБИ НА СПОРАЗУМЕНИЕТО

3.1. Общи разпоредби

- Членове 1 и 2 – „Цел“ и „Общ обхват“:

Тези членове дефинират предмета и обхвата на споразумението, които включват административна помощ и съдебно сътрудничество за защитата на финансовите интереси на Общността и финансовите интереси на държавите-членки.

В обхвата на споразумението член 2, параграф 1, буква а) обхваща всички измами и други незаконни действия, засягащи всички непреки данъци (ДДС и акцизи) и митнически престъпления, включително контрабанда, корупция, подкупи и изпиране на парите от дейностите, обхванати от член 2, параграф 3. Счита се, че процедурите за сключването на договори са тези, които водят до сключването на „договори за обществени поръчки“, така както са определени в Директива 2004/18/ЕО относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки.[12]

Освен това, член 2, параграф 1, буква б) обхваща измама и други измамни дейности във връзка с всички преки данъци (данък върху доходите и капитала). Член 2, параграф 1, буква в) в крайна сметка предвижда помощ в изплащането на вземанията на суми, изгубени поради действията, изброени в член 2, параграф 1, букви а) и б).

Помощта във връзка с изпирането на пари, както е определена в член 2, параграф 3, е вдъхновена от Директива 2005/60/ЕО за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм[13] и посочва и задълженията на Лихтенщайн по Споразумението за ЕИП за възприемане на правото на Общността в тази област.

Основните дефиниции за предмета на споразумението се съдържат в член 2, параграф 4. Това е особено важно за дефиницията на преките данъци в член 2, параграф 4, буква д), които обхващат частни и стопански приходи, както и измами във връзка с преките данъци в член 2, параграф 4, буква е), където не само се изброяват като пример някои от възможните действия, водещи до данъчна измама, но и подаването на непълни данъчни декларации се определя като измама.

- Член 3 – „Маловажни случаи“:

Този член има за цел да предотврати прекомерно голям брой на искания за помощ, отнасящи се до маловажни въпроси.

---

[12] ОВ L 134, 30.4.2004 г., стр. 114, включена в ЕИП с Решение на Съвместния комитет на ЕИП № 68/2006 от 2 юни 2006 г. за изменение на приложение XVI (Обществени поръчки) към Споразумението за ЕИП, ОВ L 245, 7.9.2006 г., стр. 22.

[13] ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

- Член 4 – „Обществен ред“:

Този член включва възможните основания във връзка с обществения ред съгласно член 2, буква б) от Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси на Съвета на Европа (Страсбург, 20.4.1959 г.)

- Член 5 – „Предаване на информация“:

Този член е вдъхновен от споразумението с Лихтенщайн за данъка върху спестяванията. Член 5, параграф 2 въвежда диференциран подход към информацията относно незаконните действия във връзка с търговията със стоки и услуги (точка а) и измамите във връзка с преките данъци (точка б) в съответствие с различния напредък на правото на Общността по тези въпроси. Следва да се отбележи, че член 5, параграф 2, буква б) не изисква изричното съгласие на компетентния орган, предоставящ първоначалната информация, а неговото изрично възражение.

- Член 6 – „Поверителност“

Този член съдържа изискванията за поверителност във връзка с обработката на исканията за помощ от запитаната страна.

3.2. Административна помощ

- Член 7 – „Връзки с други споразумения“

Споразумението не отменя протокол 11 към Споразумението за ЕИП за взаимопомощ по митнически въпроси,[14] който продължава да действа, по-конкретно за митническите аспекти извън обхвата на споразумението за борба с измамите и споразумението с Лихтенщайн за данъка върху спестяванията.

- Член 8 – „Обхват на административната помощ“

Този член отговаря на Конвенцията „Неапол II“, тъй като административната помощ отговаря на стандартите ѝ, доколкото това е уместно. Това включва използване на информация за целите на споразумението. Обхватът на споразумението за борба с измамите излиза извън свързания изключително с митниците обхват на Конвенцията „Неапол II“.

- Член 9 – „Давност“

Този член е вдъхновен от подобна разпоредба, съдържаща се в член 10, параграф 2 от споразумението с Лихтенщайн за данъка върху спестяванията.

- Член 10 – „Правомощия“

Този член отговаря на Конвенцията „Неапол II“, тъй като разпоредбите на споразумението ще се прилагат в границите на правомощията, предоставени от

[14] ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 171.

националното законодателство на всеки съответен орган в рамките на националните процедури, като не изменя или разширява тези правомощия.

- Член 11 – „Ограничения на обмена на информация“

Член 11, параграф 1 е вдъхновен от член 8 от Директива 77/799/ЕИО, поради което се ограничава до измамите връзка с преките данъци.

Спазвайки стандартите на Конвенцията „Неапол II“ в областта на административната помощ, член 11, параграф 2 изключва възможността банкова тайна или участие в юридическо лице (или друга структура, която може да бъде квалифицирана като лице) да попречат на искане за помощ под формата на обмен на информация. Съответните разпоредби, пораждащи противоречие, например съгласно правото на Лихтенщайн, няма да се прилагат за целите на изпълнение на споразумението за борба с измамите. Разпоредбите на член 11, параграф 2 имат по-голяма правна тежест.

Разпоредбата позволява също така изпращане на информация, която запитаният орган вече притежава, подобно на предвиденото в член 7 на протокол 11 към споразумението за ЕИП.

Счита се, че понятието „банка“, използвано в цялото споразумение – самостоятелно, във връзка с „друга финансова институция“ или дори с конкретни въпроси като „информация“ или „сметки“ – обхваща „кредитни институции“ и „финансови институции“, както са дефинирани в член 4, параграфи 1 и 5 от Директива 2006/48/ЕО относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции.[15]

- Член 12 – „Пропорционалност“.

Този член отразява опасението, което вече се съдържа в член 3, но в границите на административната помощ.

- Член 13 – „Централни отдели“

Този член съответства на съдържанието на член 5 на Конвенцията „Неапол II“ и отразява изискването на инструкциите за преговори за ясно определяне на съответните органи на централно равнище. Централните отдели, оправомощени да обработят исканията за административна помощ, се определят от всяка страна.

- Член 14 – „Искане за информация“-, Член 15 – „Искане за надзор“- и Член 16 – „Уведомяване и изпращане по пощата“

[15] ОВ L 177, 30.6.2006, стр. 1. Директива 2006/48/ЕО е преработена версия на Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитни институции (ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1), включена в Споразумението за ЕИП с Решение на Съвместния комитет на ЕИП № 15/2001 от 28 февруари 2001 г. за изменение на приложение IX (Финансови услуги) към Споразумението за ЕИП, ОВ L 117, 26.4.2001 г., стр. 13.

Тези членове от споразумението съответстват на съдържанието на членове 10, 11 и 13 от Конвенцията „Неапол II“.

Член 14, параграф 4 е нововъведение, доколкото ще позволи въвеждането на срокове за отговор на исканията за помощ, веднага след влизането в сила на съответното законодателство на Общността, предвиждащо такива срокове между държавите-членки.

Член 15 се отнася до търговията със стоки. Затова и предметът му е ограничен до незаконните действия във връзка с търговията със стоки и услуги.

Член 16, параграф 2 взема под внимание стандартите, заложени в Директива 77/799/ЕО относно взаимопомощта между компетентните органи на държавите-членки в областта на прякото данъчно облагане. Член 16, параграф 3 цели да гарантира, че с получателите на безвъзмездни средства и изпълнителите за Общностите, които пребивават в Лихтенщайн, може да се осъществи пряк контакт от страна на възлагащата институция и че те могат да отговарят на искания за документи и информация, изпратени им от нея във връзка със съответните безвъзмездни средства и договори.

- Член 17 – „Искане за разследване“- и Член 18- „Присъствие на упълномощени служители на органа на запитващата страна по споразумението“

Тези членове съответстват на съдържанието на член 12 от Конвенцията „Неапол II“. Съвместните декларации, подобно на декларациите по съответните членове на споразумението с Швейцария за борба с измамите, ще гарантират прилагане спрямо Лихтенщайн на същото равнище, както и спрямо Конфедерация Швейцария.

Член 18 включва възможността упълномощени служители да присъстват по време на изпълнението на искането за помощ и за да преглеждат документите, да предлагат въпроси и мерки за разследване, за да спомогнат за ефективността на взаимопомощта и, където е необходимо, да имат достъп до същите помещения, документи и информация, както и служителите на запитания орган.

- Член 19 – „Задължение за сътрудничество“

Този член произтича от членове 17 и 18 и отразява подобни задължения за търговците в държавите-членки по отношение на провежданите от техните органи разследвания. Второто изречение е вдъхновено от принципите на Директива 77/799/ЕО.

- Член 20 – „Форма и съдържание на искането за помощ“

Този член отговаря на съдържанието на член 9 на Конвенцията „Неапол II“.

- Член 21 – „Използване на информацията“

Този член е подобен на член 11 от протокол 11 към Споразумението за ЕИП и отразява едно специално правило. Използването на информацията ще остане

ограничено до защитата на финансовите интереси на страните, както са дефинирани в член 2.

Споразумението не съдържа разпоредби за спонтанна административна помощ или за командировани служители. Този пропуск се дължи на по-малкото административни възможности на Лихтенщайн.

- Член 22 – „Съвместни операции“ и Член 23 – „Съвместни екипи за специални разследвания“

Тези членове съответстват на съдържанието на подобните мерки, обхванати от Конвенцията „Неапол II“. Те са изготвени така, че да оставят органите на страните да вземат решение по приложението на мерките.

Член 22, параграф 3 е въведен с оглед на измами във връзка с преките данъци и е конкретно вдъхновен от член 8б от Директива 77/799/ЕО.

Членове 23, параграфи 4—6 са взети от съответната разпоредба относно съвместните екипи за специални разследвания в Конвенцията „Неапол II“.

- Член 24 – „Изплащане на вземания“

Този член включва частта по същество на членове 6, 7, 9, 10, и 13 от Директива 76/308/ЕИО. Изричното позоваване на немското понятие „Vollstreckungstitel“ в член 24, параграф 2 позволява да се избегне всякакво съмнение относно качеството на действията, които могат да се прилагат чрез оказване на помощ в изплащането на вземания.

Относно измамите във връзка с преките данъци, съвместна декларация изяснява, че помощта по изплащането на вземанията се предоставя само в обхвата на споразумението, определен в член 2, и че запитващият орган следва да не пропуска да предоставя на запитания орган необходимата информация, за да му позволи да провери дали съгласно споразумението следва да бъде оказана помощ.

3.3. Правна взаимопомощ

- Член 25 – „Връзка с други споразумения“

Този член се основава на същия принцип на допълване на международните инструменти, както член 1 на Конвенцията за взаимопомощ в ЕС.

- Член 26 – „Процедури, в които се оказва помощ“

Този член съответства на съдържанието на член 49 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген и член 3 на Конвенцията за взаимопомощ в ЕС. Този член сега е насочен към процедурите, където се оказва съдебна помощ, включително за тези факти или престъпления, за които може да носи отговорност юридическо лице. Член 26, параграф 2 е запазен с цел да се разширят мерките, заложени в Конвенцията на Съвета на Европа относно изпирането на пари, претърсването, изземването и конфискацията на

облагите от престъпления (Страсбург, 8.11.1990 г.) за мерките, обхванати от споразумението за борба с измамите.

- Член 27 – „Предаване на исканията“

Прякото предаване на исканията е в съответствие с член 6 на Конвенцията за взаимопомощ в ЕС.

- Член 28 – „Изпращане на документи по пощата“

Този член е в съответствие със съдържанието на член 52 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген и член 5 на Конвенцията за взаимопомощ в ЕС.

- Член 29 – „Временни мерки“

Този член отговаря на член 24 на втория допълнителен протокол от 8 ноември 2001 г. към Европейската конвенция на Съвета на Европа за взаимопомощ по наказателноправни въпроси (Страсбург, 20.4.1959 г.). Параграф 2 отговаря на член 11 на Конвенцията относно изпирането на пари, претърсването, изземването и конфискацията на облагите от престъпления (Страсбург, 8.11.1990 г.).

- Член 30 – „Присъствие на органите на запитващата страна по споразумението”

Този член е в съответствие с член 4 от Европейската конвенция на Съвета на Европа за изпирането на пари, претърсването, изземването и конфискацията на облагите от престъпления (Страсбург, 8.11.1990 г.). Поради това, че Лихтенщайн е малка страна, исканията за присъствие на чуждестранни органи могат да бъдат отказвани по изключение в съответствие с предвиденото в член 2 от втория допълнителен протокол от 8 ноември 2001 г. към Европейската конвенция на Съвета на Европа за взаимопомощ по наказателноправни въпроси (Страсбург, 20.4.1959 г.). Той е вдъхновен и от член 12, параграф 2 от Конвенцията „Неапол II“.

- Член 31 – „Претърсване и изземване“

Съдебната помощ, включително претърсване и изземване, ще се предоставя по същия начин за незаконни действия във връзка с търговията със стоки и услуги, както и за допълнителни измами във връзка с преките данъци. Член 31, параграф 1 повтаря текста на член 51, буква а) от Конвенцията за прилагането на Споразумението от Шенген. Поради спецификата на правото на Лихтенщайн, член 31, параграф 2 се различава от този на споразумението с Швейцария за борба с измамите. Докато член 31, параграф 1 обхваща административните данъчни престъпления, включително мита и акцизи, които подлежат на обжалване във федералните наказателни съдилища на Швейцария съгласно условията на митническия съюз между Швейцария и Лихтенщайн, член 31, параграф 2 представлява ангажимент от Лихтенщайн да предоставя помощ за претърсване и изземване дори и при избягване на данък върху добавената стойност, което е чисто административно престъпление съгласно

правото на Лихтенщайн и което, като данъчно престъпление, предмет на разследване от властите на Лихтенщайн, не може да доведе до обжалване пред съд, на който наред с другото се разглеждат наказателни дела. Тази разпоредба не поражда задължение за другите страни по споразумението.

Член 31, параграф 3 отговаря на стандартите на Общността за борба с измамите съгласно Директива 2005/60/ЕО.

- Член 32 – „Искане за банкова и финансова информация“

Исканията за информация за банкови сметки, банкови транзакции и исканията за наблюдение на банкови транзакции могат да се отнесат също към измамите, засягащи преките данъци, предмет на споразумението, и ще се третират в съответствие със стандартите, заложени в протокола към Конвенцията за взаимопомощ в ЕС[16], включително, ако е необходимо, неразкриването на лицето, засегнато от мерките на разследване.

- Член 33 – „Контролирани доставки“.

Този член е създаден по модела на член 12 от Конвенцията за взаимопомощ в ЕС, но тъй като се отнася до търговията със стоки, предметът му се ограничава до незаконните действия във връзка с търговията със стоки и услуги.

- Член 34 – „Предаване за конфискация или връщане“

Този член е вдъхновен от член 8 на Конвенцията за взаимопомощ в ЕС.

- Член 35 – „Ускоряване на взаимопомощта“

Този член има за цел бъдат избегнати изключително дългите процедури на сътрудничество. Текстът му е в пълно съответствие с член 4, параграфи 2, 3 и 4 от Конвенцията за взаимопомощ в ЕС.

- Член 36 – „Използване на доказателства“

Този член е в съответствие с член 23 от Конвенцията за взаимопомощ в ЕС.

- Член 37 – „Спонтанни предаване на доказателства“

Този член се основава на член 7 от Конвенцията за взаимопомощ в ЕС. Допълнителното споменаване в споразумението на спонтанното предаване на доказателства не предполага съществени промени в сравнение със съществуващите правила, тъй като доказателствената стойност естествено ще бъде определена от наказателнопроцесуалното право на преследващата страна. Разликата в наказателнопроцесуалното право между Лихтенщайн и Швейцария е оправдание в това споразумение да не се предвиди разпоредба за гражданските искове, както в споразумението с Швейцария за борба с измамите, тъй като там разпоредбата е въведена с оглед на конкретна ситуация съгласно съдебната практика на Швейцария.

---

[16] ОВ С326, 21.11.2001 г., стр. 1.

3.4. Заключителни разпоредби

- Член 38 – „Съвместен комитет“ и член 39 – „Уреждане на спорове“

Чрез този член се създава съвместен комитет за управление на споразумението, чиито компетенции са основно в това да позволят бъдещо развитие на техническите стандарти на взаимопомощта между държавите-членки, независимо дали това развитие вече е предвидимо, както що се отнася до сроковете за отговор на исканията (член 14 , параграф 4), или когато следва да се съгласува реформа в правото на Общността и Европейския съюз, по-специално предвижданата реформа на Директива 77/799/ЕИО (член 38, параграф 5). Поради възможното въздействие на тези правомощия върху суверенитета на страните, член 38, параграф 5 съдържа конституционен резерв.

Тъй като тези адаптации може да не са достатъчни за постигането на бъдещите нови стандарти на взаимопомощ на Общността, съвместният комитет се свиква, за да направи препоръки по редактирането на споразумението като цяло (член 38, параграф 6).

Съвместният комитет има също така роля в изпълнението на разпоредбите, където практиката може да установи доброто функциониране на сътрудничеството (съвместни декларации към член 2, параграф 4, буква е) и член 24), включително уреждането на спорове (член 39).

- Член 40 – „Териториален обхват“

Този член отговаря на стандартните разпоредби по въпроса.

- Член 41 – „Влизане в сила“

Споразумението гласи, че Генералният секретар на Европейския съюз ще действа като депозитар.

- Член 42 – „Денонсиране“

Този член съдържа възможностите за денонсиране на споразумението.

- Член 43 – „Временно прилагане“

Този член съдържа диференцирани разпоредби за прилагането на споразумението спрямо искания, отнасящи се до незаконни действия, извършени след подписването, но преди влизането в сила на споразумението.

Докато временното прилагане спрямо незаконни действия във връзка с търговията със стоки и услуги (точка а) се регулира по същия начин, както съответната разпоредба в споразумението с Швейцария за борба с измамите, новият елемент на взаимопомощ за измами във връзка с преките данъци (точка б) изисква по-дълъг преходен период. Този по-дълъг преходен период е поискан от Лихтенщайн, за да може да осигури по-голяма правна сигурност в областта на преките данъци.

- Член 44 – „Разширяване на споразумението към новите държави-членки на ЕС“

Този член има за цел да улесни разширяването на споразумението към новите държави-членки.

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването, от името на Европейската общност, на Споразумението за сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 280 във връзка с член 300, параграф 2, първото изречение на първа алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията[17],

като има предвид, че:

(1) След разрешението на Съвета, дадено на 7 ноември 2006 г., от името на Общността и нейните държави-членки Комисията проведе преговори с Княжество Лихтенщайн за сключване на споразумение за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на обществените финансови интереси, включително ресурси и разходи, и по-специално безвъзмездни средства и данъци.

(2) При условие, че бъде сключено на по-късна дата, желателно е да се подпише споразумението, парафирано ,

РЕШИ:

Член единствен

При условие, че бъде сключено на по-късна дата, председателят на Съвета се упълномощава с настоящото да определи лицето или лицата, оправомощени да подпишат от името на Общността Споразумението за сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси.

---

[17] ОВ С , , стр. .

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател

2008/0234 (CNS)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно подписването, от името на Европейската общност, на Споразумението за сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 280 във връзка с член 300, параграф 2, първото изречение на първа алинея и член 300, параграф 3, първа алинея от него,

като взе предвид предложението на Комисията[18],

като взе предвид становището на Европейския парламент[19],

като има предвид, че

(1) На 7 ноември 2006 г. Съветът е упълномощил Комисията да преговаря с Княжество Лихтенщайн за сключването на споразумение за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на обществените финансови интереси, включително ресурси и разходи, и по-специално безвъзмездни средства и данъци.

(2) Съгласно Решение […/…]/ЕО на Съвета от , и при условие, че бъде сключено на по-късна дата, споразумението беше подписано от името на Европейската общност на .

(3) Със споразумението се създава съвместен комитет с правомощия за вземане на решения в някои области, поради което е необходимо да се определи кой представлява Общността в този комитет.

(4) Споразумението следва да бъде одобрено,

---

[18] ОВ C , , стр. .
[19] ОВ C , , стр. .

РЕШИ:

Член 1

С настоящото се одобрява от името на Европейската общност Споразумението за сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси.

Към това решение се прилага текстът на споразумението.

Член 2

Общността се представлява от Комисията в съвместния комитет, създаден съгласно член 38 от споразумението.

Позицията, която Общността ще възприеме в хода на изпълнението на споразумението по отношение на решенията и препоръките на съвместния комитет, ще бъде определена от Съвета след предложение от Комисията. Съветът ще действа чрез квалифицирано мнозинство, ако не се предвижда друго мнозинство за обсъждания в съвместния комитет въпрос.

Член 3

С настоящото се упълномощава председателят на Съвета да посочи лицето, което има правото да направи уведомлението, предвидено в член 41, параграф 2 от споразумението, от името на Европейската общност[20].

Член 4

Настоящото решение се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на година.

За Съвета
Председател

[20] Датата на влизане в сила на споразумението ще бъде публикувана в Официален вестник на Европейския съюз от Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Споразумение за сътрудничество
между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна,
за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси

ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

ИРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

РЕПУБЛИКА УНГАРИЯ,

РЕПУБЛИКА МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ, от една страна,

и

КНЯЖЕСТВО ЛИХТЕНЩАЙН, от друга страна,

наричани по-нататък „страните“,

РЕШИХА ДА СКЛЮЧАТ НАСТОЯЩОТО СПОРАЗУМЕНИЕ:

ДЯЛ I ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1 - Цел

Целта на настоящото споразумение е да се разшири административната помощ и правната взаимопомощ между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси, както е посочено в член 2.

Член 2 – Общ обхват

1. Настоящото споразумение се прилага за:

   а) административноправна и наказателноправна превенция, откриване, разследване, преследване и възпиране на измами и всякакви други незаконни дейности във вреда на съответните финансови интереси на всички страни, по отношение на:

   – търговията на стоки в нарушение на митническото и земеделско законодателство;

   – търговия в нарушение на законодателството за непреките данъци така, както те са дефинирани в параграф 4, буква в);

   – начисляването или задържането на средства – включително използването им за цели, различни от тези, за които те са били отпуснати първоначално – от бюджета на страните или управляваните от тях или от тяхно име бюджети, като безвъзмездни средства и компенсации;

   – процедури за възлагането на договори от страните;

   б) административноправна и наказателноправна превенция, откриване, разследване, преследване и възпиране на измами и всякакви други незаконни дейности във вреда на съответните финансови интереси на държавите-членки на Европейската общност и Княжество Лихтенщайн, чрез измами в нарушение на законодателството за преките данъци;

   в) изземване и възстановяване на суми, които са дължими или неправомерно получени в резултат на незаконните дейности, посочени в параграф 1, букви а) и б).

2. Сътрудничеството по смисъла на дял II (Административна помощ) и дял III (Правна взаимопомощ) не може да бъде отказано с единствения мотив, че искането се отнася до престъпление, третирано като данъчно в запитаната страна, или че законодателството на запитаната страна не предвижда такъв тип данък, мито, налог, разход, безвъзмездни средства или компенсация или не

съдържа същия тип правила или същата правна характеристика на фактите, както законодателството на запитващата страна.

3. Обхватът на настоящото споразумение включва изпирането на парите от дейностите, обхванати от параграф 1, буква а), при условие че прането на пари е обхванато от приложното поле на Директива 2005/60/ЕО, включена в Споразумението за ЕИП с Решение на Съвместния комитет на ЕИП № 87/2006 от 7 юли 2006 г. за изменение на приложение IX (Финансови услуги), или че за дейностите, представляващи заявеното престъпление, по законите както на запитващата, така и на запитаната страна са предвидени наказания, включващи лишаване от свобода или заповед за задържане за срок, който не може да надвишава шест месеца.

4. За целите на настоящото споразумение:

а) „измама и всяка друга незаконна дейност“, посочена в параграф 1, буква а), включва и контрабанда, корупция и изпиране на пари от дейностите, обхванати от параграф 1, буква а), предмет на параграф 3;

б) „търговия със стоки в нарушение на митническото и земеделското законодателство“, посочена в параграф 1, буква а), следва да се разбира независимо от това дали стоките преминават (потегляне, дестинация или транзит) през територията на другата страна;

в) „непреки данъци“, посочени в параграф 1, буква а), следва да се разбират като мита, данък върху добавената стойност, специални данъци върху потреблението и акцизи;

г) „търговия в нарушение на законодателството за непреките данъци“, посочена в параграф 1, буква а) следва да се разбира независимо от това дали стоките преминават (потегляне, дестинация или транзит) през територията на другата страна;

д) „преки данъци“, посочени в параграф 1, буква б), са данъци върху доходите и капитала, независимо от това дали доходите или капиталът са частни или от стопанска дейност и независимо от начина, по който тези данъци са определени, наложени върху общия доход, общия капитал или върху елементи на дохода или капитала на физическо или юридическо лице, включително данъци върху печалбата от разпореждане с движимо и недвижимо имущество, данъци върху трудовите възнаграждения, изплащани от предприятия, както и данъци върху увеличението на капитала;

е) „измами в нарушение на законодателството за преките данъци“, посочени в параграф 1, буква б), се състоят в избягване на преките данъци, извършено посредством умишлено използване на фалшиви, фалшифицирани или неточни документи, включително непълни данъчни декларации, подадени от физически или юридически лица, и неточни делови архиви. Всяко от следните действия, ако е извършено умишлено, представлява „измама в нарушение на законодателството за преките данъци“:

(i) изготвяне, поръчване на изготвянето, подписване или подаване на документ, който:

– се изисква по закон да бъде подаден пред данъчните органи като доказателство за размера на облагаемия доход,

– служи като основа за изчисляването на данъка, и

– съдържа каквито и да е неверни данни, необходими за изчисляването на този данък;

(ii) водене на два комплекта счетоводни книги;

(iii) въвеждане на неверни данни или промени или фалшиви фактури или документи;

(iv) унищожаване на книги или архиви; или

(v) скриване на активи или укриване на източници на доходи чрез използване на фалшиви, фалшифицирани или неточни документи, включително непълни данъчни декларации, подадени от физически или юридически лица, и неточни делови архиви.

Член 3 Маловажни случаи

1. Органът на запитаната страна може да отхвърли искане за сътрудничество, в което претендираната неплатена или избегната сума на данък или мито, или злоупотребата с безвъзмездни средства или компенсация не надвишава 25 000 EUR или, съгласно член 2, параграф 1, буква в) във връзка с член 2, параграф 1, буква а), ако предполагаемата сума на изнесените или внесени без разрешително стоки не надвишава 100 000 EUR. Минималната платена в по-малко сума на данъка или митото или на злоупотребата с безвъзмездни средства или компенсация, или минималната стойност на горепосочените стоки може да се състои от операции, които са взаимозависими, чието пораждащо действие продължава във времето и чийто финансов ефект е по-висок от прага, докато всяка операция, разглеждана поотделно, остава под прага. Праговете не се прилагат, ако, предвид обстоятелствата или самоличността на заподозрения, запитващата страна счита случая за изключително сериозен.

2. Органът на запитаната страна незабавно уведомява органа на запитващата страна за основанията си да отхвърли искането за сътрудничество.

Член 4 Обществен ред

Помощ може да бъде отказана, ако запитаната страна счита, че изпълнението на искането би могло да накърни суверенитета, сигурността, обществения ред или други интереси от съществено значение за страната.

Член 5 Предаване на информация и доказателства

1. Предаваните по силата на настоящото споразумение информация и доказателства, независимо в каква форма са, са предмет на професионална поверителност и се ползват от защитата, прилагана за сравнима информация, предоставена от вътрешното право на страната, която я получава, и от съответните разпоредби, приложими за институциите на Общността.

   По-специално, такава информация и доказателства не могат да се предоставят на лица, различни от тези, които в институциите на Общността, нейните държави-членки или Княжество Лихтенщайн по силата на задълженията си трябва да познават, нито пък да се използват от тях за цели, които не са в приложното поле на настоящото споразумение. Тези лица трябва да използват информацията и доказателствата само за тези цели, освен ако използването им за конкретна различна цел не е изрично разрешено от компетентния орган на запитаната страна, ако съгласно законодателството на тази страна тази информация и доказателства могат да се използват за подобни цели при подобни обстоятелства. Тези лица могат да оповестяват информацията в публични съдебни производства или в съдебни решения.

2. Получените от запитващата страна съгласно настоящото споразумение информация и доказателства могат да се предават на всяка от страните, ако тази страна провежда разследване, за което не се изключва помощ или ако има ясни индикации, че тази страна би могла да провежда такова разследване за целите си.

   а) Що се отнася до помощта за дейностите, обхванати от член 2, параграф 1, буква а) и член 2, параграф 1, буква в) във връзка с член 2, параграф 1, буква а), запитващата страна следва да уведоми запитаната страна на коя друга страна по настоящото споразумение и за каква цел ще бъде предадена информацията.

   б) Що се отнася до помощта за дейностите, обхванати от член 2, параграф 1, буква б) и член 2, параграф 1, буква в) във връзка с член 2, параграф 1, буква б), запитващата страна може да предава информация и доказателства на друга страна по настоящото споразумение, ако запитаната страна, която предоставя информацията, не възрази изрично на това в момента, в който предава информацията.

   Такова предаване в никакъв случай не може да служи за други цели, освен предвидените в настоящото споразумение.

3. Предаването на информация и доказателства, получени по силата на настоящото споразумение, от едната страна на другата или на повече от една страна, не може да подлежи на обжалване в първоначално запитаната страна.

4. Всяка страна, на която се предава информация или доказателства съгласно параграф 2, следва да спазва поставените от запитващата страна ограничения в използването на информацията от запитващата страна, която първа ги е предала.

5. Предаването на информация и доказателства, получени по силата на настоящото споразумение от една страна на трета държава, следва да подлежи на разрешение от страната, от която произхождат информацията и доказателствата.

Член 6 Поверителност

Запитващата страна може да поиска от запитаната страна да гарантира, че искането и неговото съдържание ще останат поверителни, освен, доколкото това е несъвместимо с изпълнението на искането. Ако запитаната страна не може да спази изискванията за поверителност, тя трябва да уведоми предварително органа на запитващата страна.

Дял II АДМИНИСТРАТИВНА ПОМОЩ

Глава 1 Общи разпоредби

Член 7 Връзки с други споразумения

Този дял не засяга

а) що се отнася до помощта за действията, обхванати от член 2, параграф 1, буква а) и член 2, параграф 1, буква в) във връзка с член 2, параграф 1, буква а), разпоредбите, приложими за правната взаимопомощ, или по-широки задължения в областта на административната помощ, или по-благоприятни разпоредби на двустранни или многостранни договори за сътрудничество между страните, по-специално протокол 11 за взаимопомощта по митнически въпроси към Споразумението за ЕИП и;

б) що се отнася до помощта за действията, обхванати от член 2, параграф 1, буква б) и член 2, параграф 1, буква в) във връзка с член 2, параграф 1, буква б), разпоредбите, приложими за правната взаимопомощ, или по-широки задължения в областта на административната помощ, или по-благоприятни разпоредби на двустранни или многостранни договори за сътрудничество между страните, по-специално споразумението между Европейската общност и Княжество Лихтенщайн, предвиждащо мерки, равностойни на тези, заложени в Директива 2003/48/ЕО на Съвета относно данъка върху доходите от спестявания под формата на плащания на лихви.[21]

Член 8 Обхват на административната помощ

1. Страните си предоставят взаимопомощ за борба с незаконните дейности, за които се отнася настоящото споразумение, по-специално в превенцията и разкриването на операции и други действия или бездействия в нарушение на действащото законодателство и в провеждането на свързаните с тях разследвания.

2. Помощта по този дял се отнася за всички административни органи в страните, работещи в приложното поле на член 2 и в упражняване на правомощията за административно разследване или правомощията за наказателно преследване, включително случаите, когато тези органи упражняват правомощията си по искане на съдебните власти.

   Ако дадено криминално разследване се провежда от или по нареждане на съдебен орган, този орган определя дали съответните искания за взаимопомощ или сътрудничество във връзка с него следва да се предават въз основа на

[21] ОВ L 379, 24.12.2004 г., стр. 84.

разпоредбите относно правната взаимопомощ по наказателноправни въпроси или въз основа на този дял.

Член 9 Давност

При определяне дали в отговор на искане може да се предостави информация или друго съдействие по силата на този дял, запитаната страна прилага давностния срок, приложим съгласно законите на запитващата страна вместо давностния срок на запитаната страна.

Член 10 Правомощия

Органите на страните прилагат този дял в границите на правомощията, поверени им от вътрешното им право. Нищо в този дял не може да се тълкува като изменение на правомощията, поверени от вътрешните разпоредби на органите на страните по смисъла на този дял.

Те процедират така, както биха действали от свое име или по искане на друг орган на същата страна. За тази цел те упражняват всички законни правомощия, поверени им от вътрешното право в отговор на искането.

Член 11 Ограничения на обмена на информация

1. Административната помощ във връзка с дейностите, обхванати от член 2, параграф 1, буква б), не налагат каквито и да било задължения на дадена страна, от която се иска информация за провеждането на разследвания или за предоставяне на информация, ако за нейните компетентни административни органи провеждането на такива разследвания или събирането на исканата информация би било в нарушение на нейното законодателство или административна практика. В случай на такава помощ предоставянето на информация може да бъде отказано, ако би довело до разкриването на търговска, промишлена или професионална тайна или на търговски процес, или на информация, чието разгласяване би било в нарушение на член 4, или компетентният орган на дадена страна може да откаже да предаде информация, ако запитващата страна не е в състояние по практически или правни причини да предостави подобна информация.

2. Дадена страна не може да отхвърли искане за административна помощ под формата на размяна на информация, единствено защото информацията се съхранява от банка, друга финансова институция, определено лице или лице, което действа като агенция или довереник, или защото се отнася до интересите на собственост в лице, нито пък когато информацията вече е на разположение на нейните компетентни административни органи.

Член 12 Пропорционалност

Органът на запитаната страна може да отхвърли искане за сътрудничество, когато е ясно, че:

а) броят и характерът на исканията, отправени от запитващата страна в хода на даден период, налага диспропорционална административна тежест върху органа на запитаната страна;

б) органът на запитващата страна не е изчерпал нормалните източници на информация, които при дадените обстоятелства би могъл да използва, за да получи исканата информация, без риск да застраши възможностите за постигане на желания резултат.

Член 13 Централни отдели

1. Всяка страна посочва един или повече централни отдели, които имат правото да обработват исканията за административна помощ по този дял.

   Тези отдели се обръщат към всички компетентни административни органи за изпълнението на исканата помощ.

2. Централните отдели общуват пряко помежду си.

3. Дейността на централните отдели, особено в спешни случаи, не изключва прякото сътрудничество между другите органи в страните, които имат правото да действат по въпроси, за които се отнася настоящото споразумение. Централните отдели следва да бъдат информирани за всички действия, в които е отправено искане за действие, включващо такова пряко сътрудничество.

4. Когато изпращат уведомлението съгласно член 41, параграф 2, страните следва да обявят кои са органите, считани за централни отдели за целите на настоящия член.

Глава 2 Помощ при поискване

Член 14 Искане за информация

1. По искане на органа на запитващата страна, органът на запитаната страна му предоставя, в границите на приложното поле на настоящото споразумение, цялата информация, с която той или другите органи на същата страна разполагат, за да му дадат възможност да предотвратява, разкрива, преследва и наказва незаконните действия, за които се отнася споразумението, или които са необходими за удовлетворяване на иск. Органът на запитаната страна предприема всички съответни административни проверки, необходими за събирането на такава информация.

2. Докладите и другите документи или заверени копия или извлечения от тях, на които се базира изпратената информация и с които разполагат органите на запитаната страна, или които са изготвени или получени в отговор на искането, се прилагат към предоставената информация.

3. По споразумение между органа на запитващата страна и органа на запитаната страна и съгласно подробните инструкции на последния, служителите, които са

надлежно упълномощени за целта от органа на запитващата страна, могат да имат достъп до документи и информация, за които се отнася параграф 1, съхранявани в офисите на органите на запитаната страна, което се отнася до конкретни незаконни действия, попадащи в приложното поле на настоящото споразумение. Тези служители имат правото да правят копия на такива документи.

4. Съвместният комитет, създаден съгласно член 38, определя сроковете, в които органът на запитаната страна трябва да потвърди пред органа на запитващата страна получаването на искането и, ако е необходимо, да го уведоми за пропуските в искането или дали смята, че съществуват пречки за предоставянето на информацията или дали отказва да предостави информацията.

Член 15 Искане за надзор

По искане на органа на запитващата страна, органът на запитаната страна упражнява винаги, когато е възможно, надзор над търговията със стоки в нарушение на посоченото в член 2, параграф 1, буква а) законодателство. Този надзор може да се отнася до лице, основателно заподозряно, че е участвало или участва в извършването на такива незаконни действия или в извършването на действия в подготовка за извършването на такива незаконни действия, или на помещенията, превозните средства и стоките, свързани с такива действия.

Член 16 Уведомяване и изпращане по пощата

1. По искане на органа на запитващата страна, органът на запитаната страна уведомява или организира уведомяването на адресата, съгласно вътрешното право на запитаната страна, за всички инструменти или решения, произхождащи от съответните органи на запитващата страна, които са в приложното поле на настоящото споразумение.

2. Исканията за уведомяване, в които следва да бъде определен предметът на инструмента или решението, за които се прави уведомлението, посочват името и адреса на получателя, заедно с всяка друга информация, която може да улесни идентификацията му, като следва да бъдат придружени с превод на официалния език на запитаната страна или на език, който е приемлив за нея. Запитаният орган информира незабавно запитващия орган за отговора си на искането за уведомяване, като го информира по-специално за датата, на която получателят е бил уведомен за решението или инструмента.

3. Страните могат да изпращат уведомления и искания за информация и документи пряко на лицата, пребиваващи на територията на другата страна. Ако тези уведомления и искания за информация се изпращат на оператори, предвидени в третото и четвъртото тире на член 2, параграф 1, буква а), пребиваващи на територията на другата страна, тези лица могат да им отговорят и да предоставят съответните документи и информация във формата, предвидена от правилата и договореностите, по които са предоставени средствата.

4. Нищо в настоящото споразумение не следва да се тълкува като обезсилване на начина на изпращане на документи от коя да е от страните съгласно нейните закони.

Член 17 Искане за разследване

1. По искане на запитващата страна, запитаната страна предприема или нарежда предприемането на всички полезни разследвания на операции или форми на поведение, представляващи незаконни действия, за които се отнася настоящото споразумение, или които дават основание на запитващия орган да подозира, че са били извършени такива незаконни действия.

2. Запитаната страна използва всички средства на разследване, позволени от нейната правна система, както ако действа от свое име или по искане на друг вътрешен орган, включително включването или упълномощаването на съдебните органи, когато това е необходимо.

   Тази разпоредба не засяга задължението на стопанските оператори да сътрудничат съгласно член 19.

   Органът на запитаната страна съобщава на органа на запитващата страна резултатите от тези разследвания. Член 14, параграф 2 се прилага mutatis mutandis.

3. Органът на запитаната страна предоставя помощ във връзка с всички обстоятелства, обекти и лица, които са очевидно свързани с предмета на искането за помощ, без да е необходимо допълнително искане за това. Когато има съмнение, органът на запитаната страна трябва да се обърне първо към органа на запитващата страна.

Член 18 Присъствие на упълномощени служители от органа на запитващата страна

1. По споразумение между органа на запитващата страна и органа на запитаната страна, служителите, назначени от органа на запитващата страна, могат да присъстват при административните разследвания, посочени в предходния член. Тяхното присъствие не изисква съгласието на разследваното лице или стопански оператор.

2. Служителите на органа на запитаната страна следва по всяко време да провеждат разследванията. Служителите на органа на запитващата страна не могат по своя воля да упражняват правата, поверени на служителите на органа на запитаната страна.

   Те обаче имат достъп до същите помещения и същите документи, както служителите на органа на запитаната страна, чрез тях и само за целта на провежданото разследване.

3. Към разрешението могат да се приложат условия.

4. Информацията, сведена до знанието на органа на запитващата страна, не може да се използва като доказателство, докато не бъде разрешено предаването на свързаните с изпълнението документи.

Член 19 Задължение за сътрудничество

От стопанските оператори се изисква да сътрудничат в изпълнението на искането за административна помощ, като предоставят достъп до своите помещения, превозни средства и документация, както и всяка съответна информация. Запитващата страна може да поиска от запитаната страна да наложи изпълнението на това задължение в границите, определени от вътрешното право на запитаната страна за разследвания от същия характер, предприемани от нейните административни органи и целящи да осигурят спазването на това право.

Член 20 Форма и съдържание на искането за помощ

1. Исканията за помощ се изготвят в писмена форма. Те трябва да бъдат придружени от такива документи, които се считат за полезни за отговора.

   При спешни случаи се приемат устни искания, но те трябва да бъдат потвърдени писмено при първа възможност.

2. Исканията трябва да бъдат придружени от следната информация:

   а) запитващият орган;

   б) мярката, за която се отправя искане;

   в) предмета и основанието за искането;

   г) законодателството, правилата и другите включени правни разпоредби;

   д) възможно най-ясни и пълни указания за физическите или юридически лица, които трябва да се разследват;

   е) обобщение на съответните факти и вече проведените проверки с изключение на случаите, предвидени в член 16.

3. Исканията се правят на официалния език на запитаната страна или на език, който е приемлив за нея.

4. Неточни или непълни искания могат да бъдат коригирани или допълнени. Междувременно се осъществяват мерките, необходими за действие по искането.

5. Исканията, изпратени до некомпетентни органи, незабавно се препращат до компетентния орган.

Член 21 Използване на информация

1. Получената информация се използва изключително за целите на настоящото споразумение. Когато страна поиска да използва такава информация за други цели, тя трябва да поиска предварителното писмено съгласие на предоставящия орган. След това използването ѝ е предмет на ограниченията, определени от този орган.

2. Параграф 1 не изключва възможността за използването на информацията в съдебни или административни производства за неспазване на законите, за които се отнася искането за административна помощ, ако за тези производства са налице същите форми на помощ. Съответният орган на страната, която е предоставила информацията, трябва да бъде незабавно уведомен за това.

3. Страните могат да използват получената информация и документите, с които е направена справка съгласно настоящото споразумение, като доказателства в своите доклади и показания, както и в производства и съдебни дела.

Глава 3 Специални форми на сътрудничество

Член 22 Съвместни операции

1. За внос, износ и транзит на стоки, където обемът на сделките и последващите рискове по отношение на данъците и безвъзмездните средства са такива, че биха могли да доведат до големи загуби за бюджета на страните, те могат да се договорят за провеждане на съвместни трансгранични операции за предотвратяването и преследването на незаконните действия, за които се отнася настоящото споразумение.

2. За координацията и планирането на тези трансгранични операции отговорност носи централният отдел или посочена от него служба.

3. Когато данъчната ситуация на едно или повече данъчно задължени лица представлява общ или допълващ интерес за страните, те могат да се договорят да извършат на териториите си едновременен контрол с оглед да обменят получената информация, винаги когато такъв контрол би се оказал по-ефективен, отколкото този, извършен само в една страна.

Член 23 Съвместни екипи за специални разследвания

1. Органите на няколко страни могат по споразумение помежду си да създадат съвместен екип за специални разследвания, разположен в една от страните.

2. Съвместният екип провежда трудни разследвания, свързани с мобилизирането на значителни ресурси, и координира съвместните действия.

3. Участието в такъв екип няма за резултат да се повери на представителите на органите на участващите страни правомощието да действат на територията на другата страна, в която се провеждат разследванията.

4. Когато служителите на страната се ангажират в дейности на територията на друга страна и чрез действията си нанасят щети, страната, на чиято територия е нанесена щетата, следва да я поправи според националното си законодателство по същия начин, както и ако щетата е била нанесена от собствените ѝ служители. Тази страна ще бъде напълно обезщетена от страната, чиито служители са нанесли щетата, за сумите, изплатени на жертвите или на други лица или институции, имащи право на обезщетение.

5. Без да се засяга упражняването на правата спрямо трети лица и независимо от задължението за поправянето на щети според второто изречение на параграф 4, в случая, предвиден в първото изречение на параграф 4, всяка от страните се въздържа от искане на обезщетения за сумата на щетите, които е понесла от другата страна.

6. В хода на работата си служителите в командировка на територията на другата страна, се третират по същия начин като служителите на тази държава, що се отнася до нарушенията, извършени от или срещу тях.

Глава 4 Изплащане на вземания

Член 24 Изплащане на вземания

1. По искане на запитващата страна, запитаната страна пристъпва към изплащането на вземания, за които се отнася настоящото споразумение по същия начин, както и за собствените си вземания.

2. Искането за изплащане на вземане се придружава от официално копие или заверено копие на инструмента, позволяващ прилагане („Vollstreckungstitel“), издаден от запитващата страна, и, когато е възможно, оригинала или заверено копие на други необходими за изплащането документи.

3. Запитаната страна предприема предохранителни мерки, за да осигури изплащането на вземането.

4. Органът на запитаната страна следва да преведе на органа на запитващата страна сумата на изплатеното от нея вземане. В съгласие със запитващата страна тя може да приспадне процент, съответстващ на заплатените административни разходи.

5. Независимо от параграф 1, не е задължително вземанията, които трябва да се изплатят, да имат същия приоритетен статут като вземанията, възникващи в запитаната страна.

Дял III ПРАВНА ВЗАИМОПОМОЩ

Член 25 Връзка с други споразумения

1. Целта на този дял е да допълни Европейската конвенция за взаимопомощ по наказателноправни въпроси от 20 април 1959 г. и Конвенцията за изпиране, претърсване, изземване и конфискация на облагите от престъпления от 8 ноември 1990 г. и да улесни прилагането им между страните.

2. Не се засягат по-благоприятните разпоредби на двустранни или многостранни договори между страните.

Член 26 Производства, в които следва да се предостави правна взаимопомощ

1. Правна взаимопомощ се предоставя и когато възникне едно от следните условия:

   а) в производства, заведени от административните органи във връзка с действия, за които се налага наказание по националния закон на едната от двете или и двете страни поради това, че представляват нарушения на разпоредбите на закона и за които решението може да възбуди производства пред съд, на който са подсъдни наказателни дела;

   б) в граждански дела, присъединени към наказателни производства, докато наказателният съд все още не е взел окончателно решение в наказателните производства;

   в) за престъпления или нарушения, за които може да носи отговорност юридическо лице на запитващата страна.

2. Помощ се предоставя и за целите на разследвания и производства за изземване и конфискация на средствата и продуктите на тези незаконни действия.

Член 27 Предаване на исканията

1. Исканията по този дял се представят от органа на запитващата страна или чрез съответния централен орган на запитаната страна, или пряко до органа на страната, който има правомощието да изпълни искането на запитващата страна. Органът на запитващата страна и, когато е целесъобразно, органът на запитаната страна трябва да изпратят копие от искането до централния си орган за информация.

2. Всички документи, свързани с исканията или изпълнението им, могат да се изпращат по същите канали. Те или поне копие от тях трябва да се изпращат пряко до органа на запитващата страна.

3. Ако органът на страната, получила искането, няма правомощия да разреши предоставянето на помощ, той трябва да препрати искането до компетентния орган.

4. Неточно изготвени или непълни искания се разглеждат, ако съдържат информацията, която е необходима, за да бъдат удовлетворени, без да се нарушава редът за последващо поправяне от органа на запитващата страна. Органът на запитаната страна незабавно информира органа на запитващата страна за недостатъците и му дава време за отстраняването им.

   Органът на запитаната страна незабавно изпращат на органа на запитващата страна всички други предписания, които могат да му помогнат да допълни искането си или да го разшири така, че да включи и други мерки.

5. Когато правят уведомлението, предвидено в член 41, параграф 2, страните обявяват кои са компетентните централни органи за целите на този член.

Член 28 Изпращане на документи по пощата

1. Като правило, при производства за незаконни действия, обхванати от настоящото споразумение, страните изпращат пряко по пощата процедурните документи, предназначени за лица, които са на територията на другата страна.

2. Ако органът на страната, издала документите, знае или има основание да смята, че получателят разбира само друг език, документите или поне най-важните пасажи от тях се придружават от превод на този друг език.

3. Органът на изпращащата страна уведомява получателя, че никакви мерки, ограничения или наказания не могат да бъдат приложени пряко от този орган на територията на другата страна.

4. Всички процедурни документи се придружават от доклад, показващ, че получателят може да получи информация от посочения в доклада орган относно своите права и задължения по отношение на документите.

Член 29 Временни мерки

1. В границите на вътрешното си право и съответните си правомощия и по искане на органа на запитващата страна компетентният орган на запитаната страна нарежда необходимите временни мерки с цел да запази съществуващо положение, като защити застрашените законни интереси или опази доказателствата, ако искането за взаимопомощ не изглежда очевидно неприемливо.

2. Превантивно замразяване и изземване на средства, активи и приходи от престъпления следва да бъде наредено в случаите, когато се иска помощ. Ако приходите от дадено престъпление вече не съществуват изцяло или частично, същите мерки следва да бъдат наредени по отношение на активите, намиращи се на територията на запитаната страна, съответстващи по стойност на въпросните приходи.

Член 30 Присъствие на органите на запитващата страна по споразумението

1. По искане на запитващата страна запитаната страна може да разреши на представителите на последната да участват в изпълнението на искането за правна взаимопомощ. Тяхното присъствие не изисква съгласието на засегнатото от мярката лице.

   Исканията за присъствие на такива представители не се отхвърлят, когато присъствието би могло да направи изпълнението на искането за помощ по-ефективно за нуждите на запитващата страна и следователно, би могла да бъде избегната нуждата от допълнителни искания за помощ.

   Към разрешението могат да се прилагат условия.

2. Присъстващите лица имат достъп до същите помещения и същите документи като представителите на запитаната страна, чрез тях и единствено за целите на изпълнението на искането за правна взаимопомощ. По-конкретно, те имат правото да поставят или предлагат въпроси и да предлагат мерки за разследване.

3. Тяхното присъствие няма като резултат разгласяването на факти на лица, различни от тези, които са упълномощени по силата на предходните параграфи, в нарушение на съдебната поверителност или правата на засегнатото лице. Сведената до знанието на органа на запитващата страна информация не може да се използва като доказателство, докато решението за предаването на свързаните с изпълнението документи не придобие силата на присъдено нещо.

Член 31 Претърсване и изземване

1. Страните не могат да обявяват за допустими искания за претърсвания или изземвания въз основа на условия, различни от следните:

   а) пораждащото искания действие се наказва според закона на двете страни с наказание, включващо лишаване от свобода или заповед за задържане за максимален срок от най-малко шест месеца или се наказва според закона на една от двете страни с равностойно наказание, а според закона на другата страна поради това, че представлява нарушение на законовите правила, което се преследва от административните органи, и когато решението може да доведе до производство пред съд, на който са подсъдни наказателни дела;

   б) изпълнението на исканията е съвместимо със закона на запитаната страна.

2. Исканията за целите на претърсване или изземване по въпроси, попадащи в обхвата на член 2, параграф 1, буква а), също следва да бъдат изпълнени от Лихтенщайн, когато даващото основание за искането действие е наказуемо по законите на Лихтенщайн като избягване на данъци и запитващата страна също изпълнява такива искания за същия вид действие.

3. Искания за целите на претърсването и изземването за престъпления, свързани с изпиране на пари, посочени в член 2, параграф 3, също са приемливи, при условие че действията, съставляващи посоченото престъпление, са наказуеми по законите и на двете страни с наказание, включващо лишаване от свобода или заповед за задържане за максимален срок от повече от шест месеца.

Член 32 Искане за банкова и финансова информация

1. Когато са изпълнени условията на член 31, запитаната страна изпраща искания за помощ в получаването и предаването на банкови и финансови данни, включващи:

   а) установяването и информация за банкови сметки, открити в банки на нейната територия и в случай, че разследваните лица са притежатели на банкови сметки, упълномощени да подписват или упражняват контрол по тях;

   б) установяването и информация относно банкови транзакции и операции, осъществявани от, към или посредством една или повече банкови сметки или от определени лица през определен период.

2. До степента, позволена от закона, уреждащ наказателните производства за подобни вътрешни случаи, запитаната страна може да нареди надзор над банковите операции, осъществявани от, към или посредством една или повече банкови сметки или от определени лица през определен период, и предаване на резултатите на запитващата страна. Решението за наблюдение над транзакциите и предаване на резултатите се взема за всеки отделен случай от компетентните органи на запитаната страна при спазване на националното законодателство на тази страна. Данните относно наблюдението се определят по споразумение между компетентните органи на запитващата и запитаната страна.

3. Всяка от страните предприема необходимите мерки, за да гарантира, че финансовите институции няма да уведомят съответния клиент или трети лица, че по искане на запитващата страна се изпълняват мерки или че тече разследване, за толкова време, колкото е необходимо, за да не се изложат на риск резултатите.

4. Органът на издаващата искането страна следва:

   а) да посочи основанията си да смята, че исканата информация би могла да бъде от значителна стойност за целите на разследването на престъплението;

   б) да посочи защо смята, че съответните сметки са разкрити в банките в запитаната страна и доколкото е така, да посочи за кои банки би могло да се отнася това;

   в) да включи цялата налична информация, която може да улесни изпълнението на искането.

5. Никоя страна няма да се позовава на банковата тайна като основание за отхвърляне на сътрудничеството по искане за правна взаимопомощ от другата страна.

Член 33 Контролирани доставки

1. Що се отнася до помощта във връзка с член 2, параграф 1, буква а) и член 2, параграф 1, буква в), във връзка с член 2, параграф 1, буква а), компетентният орган на запитаната страна гарантира, че по искане на органа на запитващата страна контролираните доставки могат да бъдат разрешени на нейната територия в рамките на наказателните разследвания на престъпления, за които се предвижда екстрадиция.

2. Решението за провеждане на контролирани доставки се взема за всеки отделен случай от компетентните органи на запитаната страна, при спазване на нейното национално законодателство.

3. Контролираните доставки се осъществяват съгласно предвидените в закона на запитаната страна процедури. Правото за действие и за нареждане и контрол на операциите е на компетентните органи на тази страна.

Член 34 Предаване за конфискация или връщане

1. По искане на запитващата страна и без да се нарушават правата на добросъвестни трети страни, запитаната страна може да предоставя предмети, документи, средства или други ценности на разположение на запитващата страна с оглед на връщането им на законните им собственици. Запитаната страна не може да откаже да предаде средствата с единственото основание, че те отговарят на данъчно или митническо задължение.

2. Запитаната страна може да откаже да върне предмети, документи, средства или други ценности преди или след предаването на запитващата страна, ако така може да бъде улеснено връщането на тези предмети, документи, средства или други ценности на законния им собственик. Правата на добросъвестни трети страни не се засягат.

3. В случай на отказ преди предаването на предметите, документите, средствата или другите ценности на запитващата страна, запитаната страна не следва да упражни правото си на обезпечение или друго право на възражение съгласно данъчното или митническото законодателство по отношение на тези членове. Отказ като посочения в параграф 2 не следва да нарушава правото на запитаната страна да събира данъци или мита от законния собственик.

Член 35 Ускоряване на помощта

1. Органът на запитаната страна изпълнява искането за правна взаимопомощ възможно най-бързо, като взема предвид, доколкото е възможно, всички процедурни срокове и другите срокове, посочени от органа на запитващата страна. Тази страна обяснява причините за поставения срок.

2. Ако искането не може да бъде изпълнено или напълно съгласно изискванията на органа на запитващата страна, органът на запитаната страна следва незабавно да го информира и да му посочи условията, при които изпълнението на искането би могло да стане възможно. Когато е необходимо, органите на запитващата и запитаната страни могат след това да договорят по-нататъшните действия във връзка с искането, като подложат това действие на изпълнението на тези условия.

Ако може да се предвиди, че поставеният от органа на запитващата страна срок за изпълнението на искането не може да се спази и ако в причините, посочени във второто изречение на параграф 1, изрично се посочва, че всяко забавяне ще доведе до значително нарушение на воденото от този орган производство, органът на запитаната страна незабавно посочва предполагаемото време, необходимо за изпълнението на искането. Органът на запитващата страна трябва незабавно да посочи дали въпреки това искането следва да бъде потвърдено. Органите на запитващата и запитаната страни могат впоследствие да договорят по-нататъшните действия, които следва да се предприемат във връзка с искането.

Член 36 Използване на информация и доказателства

Информацията и доказателствата, предадени в хода на процедурата на оказване на помощ, могат да се използват за следните цели, в допълнение на целите на процедурата за оказване на помощ, за която тя е поискана:

а) в наказателни производства в запитващата страна срещу лица, които са участвали в извършването на престъплението, за което е оказана помощта, при условие че взаимопомощта би могла да се осъществи и по отношение на тези лица. В такъв случай запитващата страна следва да информира запитаната страна за такова ползване.

б) когато фактите, на които се основава искането, представляват друго престъпление, за което също би могла да бъде оказана помощ;

в) в производства за конфискацията на средства и облаги от престъпления, за които би могла да бъде оказана помощ, и в производства за щети по отношение на факти, за които е оказана помощ.

Член 37 Спонтанно предаване на доказателства

1. В границите на вътрешното си право и своите правомощия съдебните органи на коя да е от страните могат доброволно да предават на съдебните органи на другата страна информация или доказателства за незаконни действия, предмет на настоящото споразумение, когато считат, че тази информация или доказателства биха могли да помогнат на органа на получаващата ги страна в предприемането или провеждането на разследвания или производства или биха могли да доведат до искане за правна взаимопомощ от този орган.

2. Органът на предаващата информацията страна може, в съответствие с вътрешното си законодателство, да налага условия за използването на информацията от органа на получаващата я страна.

3. Всички органи на страните трябва да спазват тези условия.

ДЯЛ IV ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 38 Съвместен комитет

1. Създава се съвместен комитет, състоящ се от представители на страните и отговарящ за правилното прилагане на настоящото споразумение. За тази цел той прави препоръки и взема решения в предвидените от настоящото споразумение случаи.

2. Съвместният комитет приема свои процедурни правила, които ще включват разпоредби относно свикването на заседания, избирането на председател и определяне на неговите функции.

3. Съвместният комитет заседава, когато е необходимо, но не по-малко от веднъж годишно. Всяка от страните може да поиска свикване на заседание.

4. Съвместният комитет може да взема решения за създаването на работни или експертни групи, които да му помагат в изпълнение на задачите му.

5. Съвместният комитет може да взема решения по технически адаптации, свързани с бъдещите разработки по въпроси на административната взаимопомощ, доколкото е договорено от държавите-членки на Европейската общност те да бъдат включени в законодателството на Европейската общност или в правен акт на Европейския съюз. Ако такова решение може да бъде задължително за коя да е от страните едва след изпълнението на нейните конституционни изисквания, решението влиза в сила в първия ден на втория месец след последното уведомление за изпълнението на тези конституционни изисквания, ако съвместният комитет не е решил друго.

6. Ако някоя от страните поиска да бъде направена ревизия на споразумението, тя отправя предложение пред съвместния комитет, който прави препоръки, а именно за започване на преговори.

Член 39 Уреждане на спорове

1. Всяка от страните може да оспори пред съвместния комитет въпрос във връзка с тълкуването или прилагането на настоящото споразумение, особено ако счита, че другата страна системно не предприема действия по отправените ѝ искания за сътрудничество.

2. Съвместният комитет трябва да положи усилия за решаването на спора възможно най-бързо. Той получава цялата съответна информация, която ще му помогне да разгледа в подробности ситуацията, за да определи удовлетворително решение. За тази цел той разглежда всички възможности за запазване на правилното прилагане на настоящото споразумение.

Член 40 Териториален обхват

Настоящото споразумение се прилага в Княжество Лихтенщайн и на териториите, за които се прилага Договорът за създаването на Европейската общност съгласно предвидените в него условия.

Член 41 Влизане в сила

1. Настоящото споразумение се сключва за неопределен период от време.

2. То следва да бъде ратифицирано или одобрено от страните съгласно съответните им процедури. Споразумението влиза в сила в първия ден на втория месец след последното уведомление за инструментите на ратификация или одобрение.

3. Уведомленията се изпращат до Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз, който е депозитар на настоящия споразумение.

4. До влизането на настоящия споразумение в сила, по време на уведомяването, посочено в параграф 2 или по всяко време след това, всяка от страните може да декларира, че се счита за обвързана от споразумението в отношенията си с всяка друга страна, която е направила същата декларация. Тези декларации влизат в сила деветдесет дни след датата на получаването на уведомлението.

Член 42 Денонсиране

Европейската общност или Княжество Лихтенщайн могат да денонсират настоящото споразумение, като уведомят другата страна за решението си. Денонсирането на споразумението влиза в сила шест месеца след датата на получаване на уведомлението за това.

Член 43 - Временно прилагане

Разпоредбите на настоящото споразумение се прилагат за искания:

а) по отношение на действия, обхванати от член 2, параграф 1, буква а) и член 1, параграф 1, буква в), във връзка с член 2, параграф 1, буква а) за тези незаконни действия, извършени най-малко шест месеца след подписването му, и

б) по отношение на действия, обхванати от член 2, параграф 1, буква б) и член 1, параграф 1, буква в), във връзка с член 2, параграф 1, буква б) за тези незаконни действия, извършени най-малко една година след подписването му.

Член 44 Разширяване на споразумението за новите държави-членки на ЕС

1. Всяка държава, която стане държава-членка на Европейския съюз, може да стане страна по настоящото споразумение, като уведоми писмено страните по него.

2. Автентичността на текста на споразумението на езика на новоприсъединената държава-членка, определен от Съвета на Европейския съюз, трябва да бъде удостоверена с размяна на писма между Европейската общност и Княжество Лихтенщайн. Той се счита за автентичен по смисъла на член 45.

3. Настоящото споразумение влиза в сила по отношение на всяка нова държава-членка на Европейския съюз, която се присъедини към него деветдесет дни след получаване на инструмента за присъединяването си, или на датата на влизането му в сила, ако все още не е влязъл в сила след изтичането на този деветдесетдневен срок.

4. Ако настоящото споразумение все още не е влязъл в сила, когато новоприсъединената държава нотифицира своя инструмент за присъединяването си, се прилага член 41, параграф 4.

Член 45 Автентични текстове

Настоящото споразумение се съставя в два екземпляра на български, чешки, датски, нидерландски, английски, естонски, фински, френски, немски, гръцки, унгарски, италиански, ирландски, латвийски, литовски, малтийски, полски, португалски, румънски, словенски, словашки, испански и шведски език, като всеки от тези текстове е еднакво автентичен.

Подписи

Съвместни декларации на страните:

Съвместна декларация на страните по Член 17, параграф 2

Страните се договарят, че в член 17, параграф 2 от споразумението понятието „средства за разследване“ включва разпитите на лица, претърсването на помещения и превозни средства, копирането на документи, искането за информация и изземване на предмети, документи и ценности.

Съвместна декларация на страните по Член 18, параграф 2

Страните се договарят, че член 18, параграф 2, втора алинея от споразумението означава и че присъстващите лица могат да бъдат специално упълномощени да задават въпроси и да предлагат мерки за разследване.

Съвместна декларация на страните по Член 24

Страните се договарят, че органите на запитващата страна ще потвърдят, че искането им се отнася до вземане, попадащо в обхвата на настоящото споразумение. Правилата за това потвърждение и за помощта за изплащане на вземания ще бъдат приети от съвместния комитет, посочен в член 38.

Съвместна декларация на страните по Член 31, параграф 2

Страните отбелязват, че „избягване на данъци“ по закона на Лихтенщайн трябва да се разбира като избягване на данък съгласно член 75 от Закона за данъка върху добавената стойност на Лихтенщайн от 16 юни 2000 г.

Съвместна декларация на страните по Член 38, параграф 5

Страните се договарят, че всяка страна може да предава на съвместния комитет съответна информация относно развитието в сътрудничеството ѝ с трети страни по отношение на по-нататъшната борба с измамите и другите незаконни действия във вреда на обществените финансови интереси, която съвместният комитет може след това да разглежда с цел да усъвършенства доброто функциониране на сътрудничеството между страните.

Други декларации:

Декларация на Лихтенщайн по Член 11, параграф 2

Извън приложното поле на настоящото споразумение Княжество Лихтенщайн декларира готовността си да преговаря за изчерпателни двустранни договори за премахване на двойното данъчно облагане, интегриращи стандарта на ОИСР относно

обмена на информация, съдържащ се в член 26 на Примерната данъчна конвенция за доходите и капитала, одобрена на 1 юни 2004 г. от Комитета на ОИСР по данъчните въпроси, с държавите-членки на Европейската общност, които желаят да направят това.

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. НАИМЕНОВАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО:

Споразумение за сътрудничество между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Княжество Лихтенщайн, от друга страна, за борба с измамите и другите незаконни дейности във вреда на техните финансови интереси.

2. РАМКА УД/БД (УПРАВЛЕНИЕ ПО ДЕЙНОСТИ/БЮДЖЕТ ПО ДЕЙНОСТИ)

Обхванатата(и) област(и) на политика и свързани с тях дейности:

Дял 24 — Борба с измамите, и

Дял 14 — Данъчен и митнически съюз.

3. БЮДЖЕТНИ РЕДОВЕ

3.1. Бюджетни редове (оперативни редове и свързани с тях редове на техническа и административна помощ (бившите редове Б..А)), включително наименованията им:

3.2. Продължителност на действието и на финансовия ефект:

От ратифицирането му от Европейската общност, всички държави-членки и Княжество Лихтенщайн.

3.3. Бюджетни характеристики:

Не се прилага.

4. ОБОБЩЕНИЕ НА РЕСУРСИТЕ

4.1. Финансови ресурси

4.1.1. Обобщение на бюджетните кредити за поети задължения и за плащания

Не се прилага

4.1.2. Съвместимост с финансовото програмиране

☑ Предложението е съвместимо със съществуващото финансово програмиране.

☐ Предложението ще доведе до препрограмиране на съответната функция от финансовата перспектива.

☐ Предложението може да изисква прилагане на разпоредбите на Междуинституционалното споразумение (т.е. инструмента за гъвкавост или ревизия на финансовата перспектива).

4.1.3. Финансов ефект върху приходите

☑ Предложението няма финансови последствия за приходите

☐ Предложението има финансов ефект – ефектът върху приходите е както следва:

4.2. Човешки ресурси на пълно работно време на (включително длъжностни лица, временен и външен персонал) – вж. подробности в точка 8.2.1.

Годишни изисквания	Година n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 и след това
Общ брой на човешките ресурси	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

5. ХАРАКТЕРИСТИКИ И ЦЕЛИ

5.1. Нужди, които трябва да се удовлетворят в кратък или дълъг срок

Няма конкретни нужди, които трябва да се удовлетворят в кратък или дълъг срок.

5.2. Добавена стойност на участието на Общността и връзка на предложението с други финансови инструменти и възможни съвместни действия

Добавената стойност на Общността се състои в осигуряването на по-ефективна правна основа за административно и съдебно сътрудничество с Лихтенщайн срещу измамите, засягащи финансовите интереси на Общността, включително измами с ДДС и акцизи и съответно изпиране на пари.

5.3. Цели, очаквани резултати и свързани индикатори на предложението в контекста на рамката на управлението по дейности

Очакваните резултати са свързани основно с намаляването на потенциалния риск за средствата и разходите в бюджета на Европейските общности посредством по-активно сътрудничество с Лихтенщайн.

Участието на Общността в създадения съгласно член 38 от настоящото споразумение съвместен комитет позволява гладкото прилагане на споразумението на практика.

5.4. Метод на осъществяване (информативно)

☑ ***Централизирано управление***

- ☑ пряко от Комисията
- ☐ непряко по делегация от:
  - ☐ изпълнителни агенции
  - ☐ органи, създадени от Общностите, посочени в член 185 от Финансовия регламент
  - ☐ национални органи от обществения сектор/органи с мисия за обществени услуги

☐ ***Съвместно или децентрализирано управление***

- ☐ с държавите-членки
- ☐ с трети страни

☐ ***Съвместно управление с международни организации (да се посочи)***

Целесъобразни коментари: основното въздействие върху бюджета на ЕО са административните разходи, свързани с участието на Комисията в съвместния комитет, създаден съгласно член 38 от споразумението.

6. МОНИТОРИНГ И ОЦЕНКА

6.1. Система за мониторинг

Мониторингът е достатъчно гарантиран заради механизмите, свързани с административните разходи за персонал и командировки за участието веднъж годишно в съвместния комитет, създаден съгласно член 38 от споразумението.

6.2. Оценка

6.2.1. Предварителна оценка

Разходите ще бъдат сведени до разходите за командировки.

6.2.2. Мерки, взети след междинната/последващата оценка (уроци от подобен опит в миналото)

Поради ограничаването на разходите само за командировки, не се предвижда междинна/последваща оценка.

6.2.3. Условия и честота на бъдещите оценки

Виж точка 6.2.2.

7. МЕРКИ ЗА БОРБА С ИЗМАМИТЕ

Споразумението е мярка за борба с измамите.

8. ПОДРОБНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА РЕСУРСИТЕ

8.1. Цели на предложението по отношение на финансовите разходи за тях

Не се прилага.

8.2. Административни разходи

8.2.1. Брой и вид на човешките ресурси

Видове длъжности		Персонал за управлението на действието с използване на съществуващи и/или допълнителни ресурси (**брой длъжности/еквиваленти на пълно работно време**)					
		Година n	Година n+1	Година n+2	Година n+3	Година n+4	Година n+5
Длъжностни лица или временно нает персонал (XX 01 01)	A*/AD	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
	B*, C*/AST						

Персонал, финансиран по чл. XX 01 02						
Друг персонал, финансиран по чл. XX 01 04/05						
ОБЩО	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1

8.2.2. Описание на заданията, произтичащи от действието

Едно заседание годишно на смесения комитет, предвиден в член 38 от споразумението, и когато е необходимо.

8.2.3. Източници на човешки ресурси (задължителни)

☑ Длъжности, към момента разпределени към управлението на програмата, подлежащи на смяна или продължаване

☐ Длъжности, преразпределени по Годишната политическа стратегия/Предварителния проектобюджет за година n

☐ Длъжности, които ще бъдат заявени при следващата процедура по Годишната политическа стратегия/Предварителния проектобюджет

☐ Длъжности, които ще бъдат разгърнати с използване на съществуващите ресурси в рамките на услугата по управлението (вътрешно разширяване)

☐ Длъжности, необходими за година n, въпреки че не са предвидени по Годишната политическа стратегия/Предварителния проектобюджет за въпросната година

8.2.4. Други административни разходи, включени в референтната сума (XX 01 04/05 – разходи за административно управление)

млн. EUR (до 3 десетични знака)

Бюджетен ред (номер и наименование)	Година n	Година n+1	Година n+2	Година n+3	Година n+4	Година n+5 и след това	ОБЩО
1 Техническа и административна помощ (включително разходи за съответния персонал)							
Изпълнителни агенции							
Друга техническа и административна помощ							
- *intra muros*							
- *extra muros*							
Общо техническа и административна помощ							

8.2.5. Финансови разходи за човешки ресурси и свързани разходи, които <u>не</u> са включени в референтната сума

млн. EUR (до 3 десетични знака)

Вид на човешките ресурси	Година n	Година n+1	Година n+2	Година n+3	Година n+4	Година n+5 и след това
Длъжностни лица и временно нает персонал (XX 01 01)	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1
Персонал, финансиран по чл. XX 01 02 (помощен персонал, външни национални експерти, договорно нает персонал и т.н.) (посочете бюджетен ред)						

Обща стойност на разходите за човешки ресурси и свързаните с тях разходи (които НЕ са включени в референтната сума)	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011	0,011

Изчисление – ***длъжностни лица и временно наети лица***

Не се прилага. 117 000 x 0,1 служители

Изчисление – ***персонал, финансиран по член XX 01 02***

Не се прилага.

8.2.6. Други административни разходи, които <u>не</u> са включени в референтната сума

млн. EUR (до 3 десетични знака)

	Година n	Година n+1	Година n+2	Година n+3	Година n+4	Година n+5 и след това	ОБЩО
XX 01 02 11 01 – Командировки 24,.010600.010211 - Командировки.	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,010 0,010	0,120
XX 01 02 11 02 – Срещи и конференции							
XX 01 02 11 03 – Комитети 24.010600.010211 – Комитети	0,005	0,005	0,005	0,005	0,005	0,005	0,030
XX 01 02 11 04 – Изследвания и консултации							
XX 01 02 11 05 – Информационни системи							
2 Общо други разходи за управление	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,020	0,120

(24.010600.0201) **екипи за съвместни операции и съвместни разследвания**							
3 Други разходи от административен характер (посочете включително бюджетен ред)							
Общо административни разходи, различни от човешки ресурси и свързаните с тях разходи (които НЕ са включени в референтната сума)	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,045	0,270

Изчисление – ***Други административни разходи, които <u>не</u> са включени в референтната сума***

Комитети 1 среща годишно с 3 участника от ОЛАФ и 3 от други генерални дирекции.

2 съвместни операции годишно.